

Výrok

První věta čl. 42 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) musí být vykládána v tom smyslu, že pokud je lesní oblast způsobilá pro podporu Natura 2000 zčásti vlastněna státem a zčásti soukromou osobou, je třeba zohlednit za účelem výpočtu výše podpory vyplácené soukromé osobě poměr rozlohy pozemku této oblasti, který vlastní stát, a rozlohy pozemku, který vlastní tato soukromá osoba.

(¹) Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Općinski sud u Velikoj Gorici – Chorvatsko) – VG Čistoća d.o.o. v. Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Věc C-335/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Odpady — Směrnice 2008/98/ES — Krytí nákladů spojených s nakládáním s odpady — Zásada ‚znečišťovatel platí‘ — Pojem ‚držitelé odpadu‘ — Cena účtovaná za nakládání s odpady — Zvláštní poplatek určený k financování kapitálových investic“

(2017/C 161/06)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Općinski sud u Velikoj Gorici

Účastníci původního řízení

Žalobce: VG Čistoća d.o.o.

Žalovaní: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Výrok

Článek 14 a čl. 15 písm. odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic musí být vykládány v tom smyslu, že za současného stavu unijního práva nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která za účelem financování služby nakládání s komunálním odpadem a jeho odstraňování stanoví cenu vypočtenou na základě odhadovaného objemu odpadu produkovaného uživateli této služby, a nikoliv na základě množství odpadu, které tito uživatelé skutečně vyprodukovali a odevzdali ke sběru, jakož i platbu dodatečného poplatku těmito uživateli, jakožto držitelé odpadu, jehož výnos je určen k financování nezbytných kapitálových investic na zpracování odpadu, včetně jeho recyklace. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší, aby na základě skutkového a právního stavu, který mu byl předložen, ověřil, zda toto nevede k tomu, že jsou některým „držitelům“ přičteny náklady zjevně neúměrné vzhledem k objemu nebo povaze odpadu, který jsou schopni vyprodukovat. Za tímto účelem může vnitrostátní soud zejména zohlednit kritéria spojená s druhem nemovitostí, které uživatelé užívají, plochou těchto nemovitostí a jejich účelovým určením, schopností „držitelů“ vyprodukovat odpad, objemem kontejnerů daných uživateli k dispozici, jakož i četností sběru odpadu, jelikož tyto parametry mohou přímo ovlivňovat výši nákladů spojených s nakládáním s odpady.

(¹) Úř. věst. C 296, 16.8.2016.